

Ο Ιερεμίας για τον σάλο με τον Μόρφου Νεόφυτο.

Ο Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ιερεμίας.

Γόρτυνος Ιερεμίας: Άργά και καθυστερημένα έμαθα τό θέμα πού δημιουργήθηκε γύρω από τό ιερό πρόσωπο του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου αγίου Μόρφου κ. Νεοφύτου για έναν ποιμαντικό του λόγο και τόν θόρυβο πολλών σχετικά μέ τό θέμα αυτό.

Έπειδή δέ τά ποιμαντικά θέματα τών Έπισκόπων έχουν καθολική ισχύ, έπιθυμώ νά καταθέσω και έγώ ως ταπεινός Έπίσκοπος μερικές σκέψεις, ώφέλιμες, ως νομίζω, για τό όλον θέμα.

Τά όσα θά γράψω θά τά καταθέσω μέ απλότητα, ως μία κατήχηση και για τόν λαό, από τόν όποιο και θά άναγνωσθοϋν.

1. Εΐναι άλήθεια ότι ή άμαρτία γενικώς και ή παρά φύσιν άμαρτία ειδικώς εΐναι αύξημένη στις ήμέρες μας, τόσο πολύ, ώστε έχει γίνει νόμος! Άλλά αυτό, για 'μας πού μελετοϋμε τήν Άγία Γραφή, δέν πρέπει νά μας ξενίζει, γιατί τό γράφει ή Άγία Γραφή. Τό τελευταίο της βιβλίο, ή Άποκάλυψη, λέγει ότι περί τά έσχατα και ή άμαρτία θά γίνεται πιο ρυπαρή και βδελυκτή, αλλά και ή άρετή θά γίνεται πιο μεγάλη και λαμπρή: «Ο ρυπαρός ρυπαρευθήτω έτι και ό άγιος άγιασθήτω έτι» (22,11). Καθόλου λοιπόν περίεργον ή πληθυνθεΐσα και όγκωμένη όλοέν και περισσότερο άμαρτία τής έποχής μας, άφοϋ τό ίδιο συνέβαινε και στην πρό Χριστοϋ έποχή μέ τά φρικτά της παρά φύσιν άμαρτήματα, όπως τά λέγει ό απόστολος Παϋλος στην πρόσ Ρωμαίους έπιστολή του (1,25-27). Άλλά ή έποχή αύτή, ή τόσο άμαρτωλή και ρυπαρή, έβγαλε ΠΑΝΑΓΙΑ! Έτσι και ή έποχή μας, παρά τήν κόλασή της, έχει παραδείσια άνθη. Και έχουμε λοιπόν ώραία και μεγάλη δουλειά νά κάνουμε ήμεΐς οι Ίερεΐς μέ αυτά τά

μοσχοβολητά ἄνθη, μέ τίς μυροβόλες αὐτές ψυχές, μέ τό νά γίνουμε ὁ φράκτης τους, μιλώντας σ' αὐτές γιά τά γλυκά χτυποκάρδια τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ καί γιά τά νόστιμα τῆς θεολογίας τῆς Ἐκκλησίας μας νοήματα.

Ἔτσι, κατά πρῶτον, νομίζω ἄς μήν ἀσχολούμεθα συνεχῶς μέ τήν ἁμαρτία, μιλώντας ὅλο γι' αὐτήν καί ἐλέγχοντας αὐτήν, ἀφοῦ μάλιστα ἔχουμε ἐντολή ἀπό τόν ἀπόστολο Παῦλο οὔτε τό ὄνομα τῶν σαρκικῶν ἁμαρτιῶν νά μή λέγουμε: «Πορνεία δέ καί πᾶσα ἀκαθαρσία μηδέ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθῶς πρέπει ἀγίοις» (Ἐφεσ. 5,3). Καί ὁ ἴδιος πάλι μιλώντας πρὸς τούς Θεσσαλονικεῖς γιά τό ἀμάρτημα τῆς πορνείας καί θέλοντας νά μιλήσει παρακάτω σαφέστερα γιά τό θέμα αὐτό, ἀποφεύγει νά ἐπαναλάβει τήν ἴδια ἔκφραση (τήν λέξη «πορνεία») καί χρησιμοποιεῖ τήν ἔκφραση «ἐν τῷ πράγματι», σάν νά ἔλεγε, «γιά τό πράγμα, γιά τό θέμα πού σᾶς μίλησα» (Α/ Θεσ. 4,3-6α).

2. Ἀπό τήν ἄλλη ὅμως πλευρά θά ποῦμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία, πού σκοπό ἔχει νά φυλάγει τά τέκνα της στόν παράδεισό της, πρέπει νά μιλάει σ' αὐτά καθαρά γιά τήν ἁμαρτία, πού τά χωρίζει ἀπό τόν Θεό. Καί ἐπίσης νά μιλάει γιά τά φθοροποιά καί καταστρεπτικά ἀποτελέσματα τῆς ἁμαρτίας. Ἀλλά προσοχή! Δέν τιμωρεῖ ὁ Θεός τόν ἁμαρτωλό, ἀλλά τόν τιμωρεῖ ἡ ἴδια ἡ ἁμαρτία του. «Παιδεύσει σε ἡ ἁμαρτία σου καί ἡ κακία σου ἐλέγξει σε» (Ἱερ. 2,19)!

Αὐτό ἔκανε καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ἅγιος Μόρφου κ. Νεόφυτος. Ἐρωτηθεῖς γιά τήν ἁμαρτία τῆς ὁμοφυλοφιλίας ἢ ὁμιλῶν περί αὐτῆς εἶπε ὅτι ἡ ἁμαρτία αὐτή εἶναι μεγάλη, εἶναι πολύ μεγάλη, εἶναι παρά φύσιν. Καί ἐπικαλούμενος ἔπειτα λόγον ἀγίου πατρός, τοῦ πατρός Πορφυρίου, εἶπε ὅτι ὑπάρχουν περιπτώσεις πού εὐθύνονται καί οἱ γονεῖς γιά τήν ἁμαρτία αὐτή τῶν παιδιῶν τους. Καί εἶπε γιά τό πῶς εὐθύνονται, ἐπαναλαμβάνοντας ἀκριβῶς τούς λόγους τοῦ ἀγίου Πορφυρίου. Καί ὅλοι μας οἱ Ἱερεῖς, ὅσοι ἔχουμε πόθο γιά τόν λαό τοῦ Θεοῦ νά κρατηθεῖ καθαρὸς ἀπό τήν ἁμαρτία, ὁ καθένας μας μέ τόν τρόπο του, τόν ἴδιο περίπου λόγο λέγουμε, σάν τόν λόγο τοῦ ἀγίου Μόρφου. Ὁ ἅγιος Μόρφου βέβαια ὁμίλησε δυναμικώτερα καί σαφέστερα, ὅπως πάντα ἔτσι ὁμιλεῖ, κατά τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ τήν ἐνοικοῦσαν εἰς Αὐτόν. Τόν εὐχαριστοῦμε διά τόν σωστικό του λόγο.

3. Ἀλλά ἐπειδὴ τό θέμα πρέπει νά ἔχει τήν θεολογική του δικαίωση, ἐπιθυμῶ νά καταφύγω στήν Παλαιά Διαθήκη, στό πρῶτο μέρος τῆς θείας Ἀποκαλύψεως, γιά νά δώσω, ὅσο μπορῶ, τήν βιβλική βάση του. Πολλοί χριστιανοί μας ἐρωτοῦν, γιατί ἡ Παλαιά Διαθήκη ἔχει σκανδαλώδεις διηγήσεις, ὅπως, λόγου χάριν, γιά τήν γύμνωση τοῦ Νῶε, γιά τό

ἀμάρτημα τῶν Σοδόμων ἢ γιὰ τὴν συνεύρεση τῶν θυγατέρων τοῦ Λώτ μέ τόν πατέρα τους κ.ἄ. Ἡ κατηγορία αὐτή πρὸς τὴν Παλαιὰ Διαθήκη εἶναι περίπου ἡ ἴδια μέ τὴν κατηγορία στίς μέρες μας πρὸς τόν ἅγιο Μόρφου, γιὰτί μίλησε γιὰ τὴν ὁμοφυλοφιλία καί τίς μή φυσικές σχέσεις τῶν ἀνδρογύνων μέ τὰ δυσάρεστα ἀποτελέσματα τους καί στά παιδιά τους ἀκόμη.

Ἀκοῦστε, λοιπόν, ἀγαπητοί ἀναγνῶστες. Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη παραλαμβάνει τόν ἄνθρωπο στήν πεπτωκυία θέση του, στήν παρά φύσιν κατάστασή του, καί τοῦ ὁμιλεῖ λοιπόν τὴν γλώσσα τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώπου. Καί μέ τὴν θεία διδασκαλία, τόν Νόμο τοῦ Μωυσῆ καί τὰ κηρύγματα τῶν προφητῶν, ἀπό τὴν παρά φύσιν τόν φέρει στήν κατά φύσιν κατάσταση, γιὰ νά τόν παραλάβει ἀπό τὴν κατάσταση αὐτή ἡ Καινή Διαθήκη καί νά τόν ἀναγάγει στό ὑπέρ φύσιν, στήν θέωση. Ἀφοῦ λοιπόν ἡ Παλαιὰ Διαθήκη παραλαμβάνει τόν ἄνθρωπο στήν παρά φύσιν κατάσταση, τοῦ ὁμιλεῖ γιὰ τὰ παρά φύσιν ἀμαρτήματα καί, γιὰ νά τὰ ἀποστραφεῖ, τοῦ ὁμιλεῖ γιὰ τό καταστρεπτικό κατάντημα, πού φέρουν τὰ ἀμαρτήματα αὐτά. Ἀναφέρω παράδειγμα:

Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ὁμιλεῖ γιὰ τὴν γύμνωση τοῦ Νῶε καί ὅτι ὁ υἱός του Χάμ εἶδε τὴν γύμνωση τοῦ πατέρα του καί τόν ἐνέπαιξε (Γεν. 9,20 ἐξ.). Δέν πρόκειται καθόλου γιὰ γύμνωση τοῦ Νῶε. Ἡ ἔκφραση γιὰ κάποιον «εἶδε τὴν γύμνωση τοῦ πατέρα του» ἢ «τῆς νύφης του» κ.λπ. εἶναι μιὰ καλυμμένη εὐγενής ἔκφραση γιὰ νά δηλώσει σαρκική σχέση μέ τόν πατέρα του καί τὴν νύφη του ἢ μέ ἄλλο πρόσωπο (βλ. Λευιτ. 18,6 ἐξ.). Τό ὅτι, λοιπόν ὁ Χάμ εἶδε τὴν γύμνωση τοῦ πατέρα του Νῶε αὐτό σημαίνει τό ἀμάρτημα τῆς ὁμοφυλοφιλίας τοῦ υἱοῦ πρὸς τόν πατέρα, γιὰ τό ὅποιο ἀμάρτημα δέν εὐθύνεται καθόλου ὁ Νῶε, γιὰτί ἦταν σέ κατάσταση μέθης καί δέν μετεῖχε καθόλου στό ἀμάρτημα. Καί ποιός ὁ λόγος νά ἀναφέρει ἡ Παλαιὰ Διαθήκη τό περιστατικό αὐτό; Τό ἀναφέρει γιὰ νά δημιουργήσει ἀπό τὴν ἀρχή τὴν ἀποστροφή τῶν Ἰσραηλιτῶν πρὸς τοὺς Χανααναίους, ὥστε νά μὴν συναναστρέφονται μαζί τους καί παραλάβουν τὰ ἥθη τους. Γιὰ τόν ἴδιο λόγο ἀναφέρει ἡ Παλαιὰ Διαθήκη καί τίς αἰμομιξίες τῶν θυγατέρων τοῦ Λώτ μέ τόν πατέρα τους. Τίς ἀναφέρει γιὰ νά ἀποστρέφονται οἱ Ἰσραηλιῖτες τοὺς Μωαβῖτες καί τοὺς Ἀμμωνῖτες. Γιὰτί ὁ υἱός πού γεννήθηκε ἀπό τὴν μίξη τῆς μιᾶς θυγατρὸς ὀνομάστηκε «Μωάβ», ἀπό τόν ὅποιο προῆλθε τό γένος τῶν Μωαβιτῶν. «Μωάβ» σημαίνει «γεννημένος ἀπό τόν πατέρα». Καί ὁ υἱός πού γεννήθηκε ἀπό τὴν μίξη τῆς ἄλλης θυγατρὸς ὀνομάστηκε «Ἀμμάν», ἀπό τόν ὅποιο προῆλθε τό γένος τῶν Ἀμμωνιτῶν. «Ἀμμάν» σημαίνει «υἱός τοῦ γονέως μου». Γιὰ νά διαφυλάξει

λοιπόν ή Παλαιά Διαθήκη τόν λαό της Ίσραήλ από τούς περιοίκους είδωλολατρικούς λαούς, τοῦ λέγει: «Πέρα απ' αὐτούς, γιατί ἔχουν βρώμικα ἦθη, γιατί ἔχουν σιχαμερή προέλευση, γιατί τούς περιμένει φρικτή κατάστροφή γιά τήν ὁμοφυλοφιλία τους, σάν τήν καταστροφή τῶν Σοδόμων». Καί ὁ ἅγιος Ἐπίσκοπος Μόρφου, λοιπόν, καί ὄλοι οἱ κήρυκες τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, μιᾶμε στά κηρύγματα μας μέ τόν ἴδιο τρόπο: Καταγγέλλουμε τά ἁμαρτήματα τοῦ λαοῦ, γιατί ἔχουμε ἐντολή ἀπό τόν Θεό νά τό κάνουμε αὐτό (βλ. Ἦσ. 58,1) καί γιά νά ἀποτρέψουμε ἔπειτα τόν λαό τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν ἁμαρτία καί γιά νά τοῦ κεντρίσουμε τήν στροφή του πρὸς μετάνοια, τοῦ μιᾶμε γιά τό ἄνοστο καί βδελυκτό τῆς ἁμαρτίας καί γιά τήν κατάστροφή, στήν ὁποία ὀδηγεῖ αὐτή. Αὐτό, κύριοι ἐπικριτές μας, εἶναι τό ἔργο μας καί ἀλλοίμονό μας, ἂν δέν τό κάνουμε. Ἀλλοίμονό μας ἀπό τόν Ἀφέντη μας Ἰησοῦ Χριστό τήν Ἡμέρα τῆς κρίσεως!...

4. Ἦθελα μέ λίγα λόγια νά ἀναφερθῶ καί στόν λόγο τοῦ ἁγίου Κυρηναίας κ. Χρυσοστόμου, ὅτι «ὁ κληρικός δέν πρέπει νά ἀνακατεύεται μέσα στίς κρεββατοκάμαρες τῶν ζευγαριῶν». Ὁ λόγος αὐτός εἶναι σωστός καί στόν πνευματικό πού ἐνεργεῖ διαφορετικά καί ἐξετάζει μέ ἄπρεπα ἐρωτήματα περί τῆς σχέσεως τῶν συζύγων, ὁ ἐπίσκοπος πρέπει νά τοῦ στερήσει τήν πνευματική πατρότητα. Δέν ἐπιτρέπεται δηλαδή ὁ πνευματικός στόν ἔγγαμο ἄνδρα ἢ γυναίκα, πού θά ἔλθουν νά ἐξομολογηθοῦν, νά ἐρωτήσῃ μόνος του περί τῶν συζυγικῶν τους σχέσεων, περί τοῦ τρόπου διενεργείας αὐτῶν κ.λπ. Διαφορετικά ὅμως πρόκειται, ἂν οἱ ἴδιοι οἱ σύζυγοι θίξουν τό πρόβλημα αὐτό, ἢ ἂν ὁ Ἐπίσκοπος ἢ ὁ Ἱερεὺς, σέ κάποια δημόσια ὀμιλία του ἢ σέ ἓνα κύκλο χριστιανῶν, ὀμιλήσῃ περί αὐτοῦ, ἀποτρέποντας τούς χριστιανούς ἀπό τίς παρά φύσιν αἰσχροτήτες καί λέγοντας ἀκόμη ὅτι αὐτές οἱ αἰσχροτήτες ἀποδιώκουν τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν οἰκογένειά τους. Καί ἀλλοίμονο, χριστιανοί μου, ἂν φύγει ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν οἰκογένειά μας. Αὐτό λέγεται «ὀργή Θεοῦ»! Τό θέμα τοῦ ἁγίου Μόρφου πίπτει ἀκριβῶς σ' αὐτήν ἐδῶ τήν περίπτωση καί ἐπομένως εἶναι ἄσχετη ἡ ἀναφορά τοῦ ἁγίου Κυρηναίας στό ὄλο θέμα.

5. Πείραξε ὅπως κατάλαβα, πολύ πείραξε πολλούς ἢ μερικούς ὁ λόγος τοῦ ἁγίου Μόρφου ὅτι ἀπό τίς παρά φύσιν σχέσεις τῶν συζύγων γεννοῦνται τέκνα μέ ἀνώμαλες τάσεις. Γιατί ὅμως νά τούς πειράξῃ ὁ λόγος αὐτός, ἀφοῦ εἶναι λόγος ἁγίου πατρός, τοῦ ἁγίου Πορφυρίου; Καί ἐμεῖς οἱ κήρυκες τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ πρέπει νά εἴμαστε τά μεγάφωνα τῶν λόγων τῶν ἁγίων Πατέρων μας. Ἀλλά καί ποῦ εἶναι τό περίεργο τοῦ λόγου; Δέν λέγει ἡ Ἁγία Γραφή ὅτι ἀπό τήν μίξη τῶν δύο γενεῶν, τῆς καλῆς καί τῆς κακῆς γενεᾶς, γιά τήν ὁποία μίξη ὁ Θεός εἶπε ὅτι τούς

παίρνει τήν Χάρη του (τό «Πνεῦμα» του), γιατί ἔγιναν «σάρκες» (Γεν. 6,3), δέν λέγει ἡ Ἁγία Γραφή ὅτι γεννή-θησαν τερατώδη ὄντα, οἱ «γίγαντες»; (Γεν. 6,5). – Δέν ὑπάρχει χῶρος καί χρόνος γιά περισσότερα. Τό ὅλο θέμα εἶναι σοβαρό καί θίγει τό μέγα θέμα περί τοῦ χριστιανικοῦ γάμου. Ἀλλά περί αὐτοῦ ἄλλοτε, ἂν δοθεῖ κάποια εὐκαιρία.

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας

Από: aktines.blogspot.com

Πηγή : www.vimaorthodoxias.gr